

Viestinnän ja vuorovaikutuksen määritelmät traumatiimitutkimuksissa

Maiju Ranta (Tampereen yliopisto)

Traumatiimillä tarkoitetaan vaikeasti loukkaantuneen potilaan hoitoon erikoistunutta, erikoissairaanhoidon päivystyspoliklinikalla toimivaa moniammatillista tiimiä, joka kutsutaan koolle ensihoidon tekemän potilasennakkoilmoituksen perusteella. Kyse on poikkeuksellisen vaativasta moniammatillisen tiimityön muodosta, jossa tiimin osaaminen ja vuorovaikutuksessa rakentuva saumaton yhteistyö ovat kriittisiä elementtejä potilaan hoidon onnistumisen kannalta (Ylönen ym., 2025).

Traumatiimitoimintaa on tutkittu erityisesti lääketieteen alalla. Tutkimuksissa on painottunut erityisesti hoidon sujuvuuden ja potilasturvallisuuden näkökulmat (Belhumeur ym., 2020; Härgestam ym., 2016; Wong & Petchell, 2003). Viestinnän ja vuorovaikutuksen näkökulmasta on tarkasteltu esimerkiksi traumajohtajien nonverbaalista viestintää (Härgestam ym., 2016), traumatiimiviestinnän laatua ja tehokkuutta mittaavia arviointityökaluja (mm. Bhangu ym., 2022; DeMoor ym., 2017; Molin, Fornander & Berggren, 2021) sekä viestinnän laatua osana traumahoidon tehokkuutta (Maiga ym., 2023). Traumatiimin viestintää ja vuorovaikutusta käsittelevissä tutkimuksissa viestintä nähdään usein tilanteeseen sidottuna, hoidon kulkua ja vaikuttavuutta tukevana toimintana, ei niinkään yhteistyötä rakentavana sosiaalisena todellisuutena.

Tässä esitelmässä tarkastellaan sitä, miten viestintä ja vuorovaikutus ymmärretään traumatiimin toimintaa ja yhteistyötä käsittelevissä tutkimuksissa. Esitelmässä jäsennetään aiempien tutkimusten vuorovaikutuskäsityksiä ja pohditaan, millaista lisäarvoa viestinnän tutkimuksen näkökulma voi tuoda traumatiimien moniammatillisen yhteistyön ymmärtämiseen. Viestinnän tutkimuksen näkökulmasta traumatiimit tarjoavatkin erityisen kiinnostavan kontekstin tarkastella, miten moniammatillinen yhteistyö rakentuu paineisissa, hierarkkisissa ja ajallisesti rajatuissa tilanteissa. Tämä voi syventää ymmärrystä traumatiimien toiminnasta sekä tukea vuorovaikutuskäytäntöjen, koulutuksen ja potilasturvallisuuden kehittämistä.

Lähteet

- Bhangu, A., Stevenson, C., Szulewski, A., MacDonald, A. & Nolan, B. (2022). A scoping review of nontechnical skill assessment tools to evaluate trauma team performance. *Journal of Trauma and Acute Care Surgery*, 92, 81–91.
- Belhumeur, V., Malo, C., Nadeau, A., Hegg-Deloye, S., Gagné, A.-J., & Émond, M. (2020). Trauma team leaders in Canada: A national survey. *Trauma*, 22(2), 126–132.
- DeMoor, S., Abdel-Rehim, S., Olmsted, R., Myer, J. G., Parker-Raley, J. (2017). Evaluating trauma team performance in a Level I trauma center: Validation of the trauma team communication assessment (TTCA-24). *Journal of Trauma and Acute Care Surgery*, 83, 159–164.
- Härgestam, M., Hultin, M., Brulin, C. & Jacobsson, M. (2016). Trauma team leaders' non-verbal communication: video registration during trauma team training. *Scandinavian Journal of Trauma, Resuscitation and Emergency Medicine*, 1–10.
- Maiga, A. W., Vella, M. A., Appelbaum, R. D., Irlmeier, R., Ye, F., Holena, D. N., Dumas, R. P. & the TVRC Investigators. (2023). Getting out of the Bay Faster: Assessing Trauma Team Performance Using Trauma Video Review. *Journal of Trauma and Acute Care Surgery*, 96, 76–84.
- Molin, I., Fornander, L. & Berggren, P. (2021). An analysis of trauma team communication using the verbal response mode taxonomy. *Surgery*, 170, 1849–1854.
- Ylönen, M., Heinänen, M., Lauritsalo, S., Paloneva, J., & Rosqvist, E. (2025). Influence of trainee's demographic variables on non-technical skill learning after trauma team simulation: Cross-sectional study. *BMC Medical Education*, 25, 1107
- Wong, K., & Petchell, J. (2003). Trauma teams in Australia: A national survey. *ANZ Journal of Surgery*, 73(10), 819–825.